

**ACTE D'INVESTIDURA DEL PROFESSOR JULI ESTEBAN
COM A DOCTOR *HONORIS CAUSA* PER LA UPC**

25 de novembre de 2011

Intervenció del rector

Membres de la nostra comunitat universitària,
Membres del Consell Social,
Digníssimes autoritats,
Amics i companys del professor Juli Esteban

Dr. Honoris Causa Juli Esteban, senyores i senyors que ens acompanyeu en aquest acte ple de simbolismes, però absolutament transcendent, en què hem investit com a doctor Honoris Causa per la UPC al professor Juli Esteban. I he dit que aquest és un acte transcendent perquè, més enllà del protocol que l'acompanya, amb aquesta distinció, la UPC, en fer justícia a una fructífera trajectòria professional i personal com la del professor Esteban, no fa res més que prestigiar-se ella mateixa.

Per això és un motiu d'orgull i de satisfacció incorporar el professor Juli Esteban al Claustre d'Honor de la Universitat.

(...)

Abans de continuar deixeu-me que agraeixi sincerament les elogioses paraules que el nou doctor Honoris causa ha tingut envers la nostra Universitat, i destacar l'excel·lent conferència que ha pronunciat i que no ha fet més que confirmar l'encert a l'hora de distingir al professor Juli Esteban amb la màxima distinció universitària. Com a ciutadà, he d'agrair la seva reflexió al voltant de les condicions de com s'han de dissenyar les nostres ciutats, i de com el progrés del coneixement ens ha d'esperonar i ajudar a impulsar la contínua evolució de les nostres ciutats.

La trajectòria de la UPC com a institució acadèmica és curta en el temps. (Precisament enguany commemorem el 40è aniversari de la seva fundació. Jo us convido a visitar, si encara no ho heu fet, l'exposició fotogràfica que teniu aquí al vestíbul, que recull una petita mostra del que ha estat la nostra història).

Però que la trajectòria de la UPC sigui curta en el temps, no vol dir que també ho sigui la de les seves Escoles, algunes de les quals, amb l'aval de les seves arrels centenàries, van servir de fonament sobre el qual es va bastir la nostra universitat, l'any 1971. M'estic referint a les escoles tècniques superiors d'Enginyers Industrials de Barcelona, de Terrassa, i a l'Escola

Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, que el professor Juli Esteban coneix tan bé, no només perquè va ser l'Escola en la qual ell estudià i es graduà l'any 1968, sinó perquè també és l'Escola en la qual el professor Esteban regularment imparteix docència; una docència que ha estat una de les constants en la seva trajectòria.

(...)

Quan ens apropem a persones de la dimensió humana del professor Esteban, és normal que en aquesta aproximació acabem per descobrir múltiples vessants d'una mateixa realitat. És d'entre aquestes vessants que el professor Esteban presenta ...

(que dit sigui de passada han estat àmpliament i brillantment recollides i destacades en la *laudatio* del professor Antoni Font que acabem d'escoltar),

Dic que és d'entre aquestes vessants que el professor Esteban presenta, que voldria destacar-ne la del pedagog; de la persona preocupada i motivada per traslladar als futurs arquitectes i urbanistes una part important del seu capital intel·lectual, acumulat al llarg de tota una trajectòria professional, i sobretot traslladar els resultats de la reflexió constant que ha presidit aquest recorregut. El professor Juli Esteban ha exercit una tasca de mestratge i de referent entre les joves generacions d'estudiants, però també ho ha fet entre els professionals de l'arquitectura i de l'urbanisme que cerquen solucions als molts problemes que les ciutats plantegen. I ho ha fet tenint molt clar que les solucions sempre passen per tenir molt presents uns protagonistes inqüestionables: les persones que les habiten. Perquè una constant de la trajectòria del professor Esteban és la de pensar, de reflexionar entorn els models urbanístics i arquitectònics com una contribució més a la millora constant de la qualitat de vida de la ciutadania.

Aquesta actitud de compromís del professor Esteban, de servei a la societat, és un dels valors que han regit, que regeixen, el nord d'una trajectòria vital exercida amb tenacitat, amb responsabilitat, des dels diversos càrrecs i responsabilitats, públics i privats, que ha ostentat. Les aules en què ha impartit docència i els equips que el professor Esteban ha anat conformant, són testimoni de la seva qualitat humana, del seu bon fer i del seu bon criteri, dels seus coneixements. Com també ho són les persones que han tingut ocasió d'assistir a les seves classes o que han format part d'aquests, i que avui ens acompanyen. A tots ells, també moltes gràcies per ser aquí.

(...)

M'hauran de permetre que com a mostra d'aquest compromís del professor Esteban amb la societat, citi només la seva publicació "*Elements d'ordenació urbana*", a la qual ja ha fet referència en la seva *laudatio* el professor Antoni Font, i que en Juli Esteban va decidir escriure l'any 1980, amb l'objectiu de facilitar l'accés a conceptes i instruments d'ordenació

urbanística un tant desconeguts en aquells moments en què la democràcia donava les seves primeres passes, i en què les institucions –especialment els Ajuntaments-- tenien tanta feina a fer. L'encert i l'oportunitat d'aquesta obra ha quedat de manifest pel fet d'haver estat reeditada en tres ocasions i que encara avui sigui una obra de referència.

Entendran ara el perquè d'aquelles meves paraules inicials quan assegurava que era la UPC la que s'honorava amb el reconeixement que acabem de fer al professor Juli Esteban, per la rellevància del seu lideratge, dels seus coneixements --des d'una dimensió teòrica però també metodològica i pràctica-- al servei de la concepció del territori com un tot i no pas com una part.

(...)

Per tot això vull expressar el meu sincer agraïment i reconeixement al departament d'Urbanisme i Ordenació del Territori de la Universitat Politècnica de Catalunya, i al seu director, professor Carles Llop, promotors d'aquesta candidatura a Doctor Honoris Causa; reconeixement que faig extensiu a les unitats de la UPC que us heu afegit a la proposta inicial:

- o l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona,
- o l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès,
- o el departament de Composició Arquitectònica,
- o el departament d'Expressió Gràfica Arquitectònica I,
- o i el departament d'Estructures a l'Arquitectura.

També vull expressar el meu agraïment a les institucions que heu donat suport a la candidatura del professor Esteban:

- o L'Institut d'Estudis Territorials de la Generalitat de Catalunya;
- o La Tinència d'Alcaldia d'Urbanisme, de l'Ajuntament de Barcelona;
- o El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya;
- o La Societat Catalana d'Ordenació del Territori;
- o L'Agrupació d'Arquitectes Urbanistes de Catalunya;
- o El Consejo Superior de los Colegios de Arquitectos de España;
- o La Càtedra UNESCO Ciutats Intermèdies, de la UIA;
- o L'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de la Universitat de Màlaga;
- o El Departament de Geografia de la Universitat de Girona;

I a aquells altres reputats professionals que ho heu fet a títol particular:

- o José Luis Gómez Ordóñez,
- o Oriol Bohigas i Guardiola,
- o Montserrat Hosta i Privat,

- O Miquel Sodupe Roure,
- O José María Ezquiaga Domínguez,

I, finalment, també al Consell de Govern de la nostra universitat, que va acollir i aprovar la proposta per unanimitat. Gràcies a tots!

(...)

Abans de finalitzar, permeteu-me que recordi les sis pinzellades amb què en Josep M. Carrera, al seu escrit d'adhesió a la vostra candidatura, defineix la vostra personalitat i manera de fer: claredat, rigor, coneixement, pràctica, senzillesa i avenç.

No en tingueu cap mena de dubte. Aquesta cerimònia que ara culminem, és fidel testimoni del reconeixement que la UPC us fa per la vostra dedicació i estima a aquesta professió que amb la vostra trajectòria tant heu contribuït a prestigiar. Per extensió, fem reconeixement també al treball, a voltes silent, de persones que com vós, avantposen la reflexió continuada i el treball al servei de les persones a la glòria efímera d'un moment determinat.

(...)

Clourem ara aquest acte acadèmic amb el Gaudeamus Igitur, que com és habitual interpreta la Coral Arquitectura i l'Orquestra de la UPC, a qui volem agrair la seva actuació.

La darrera estrofa de l'himne universitari per excel·lència reclama que "floreixi l'Alma Mater que ens ha educat i que ha reunit als estimats companys, que, per regions allunyades es trobaven dispersos"...

Són actes com aquest els que donen ple sentit a aquesta Alma Mater Universitària que ens proporciona l'oportunitat de poder-nos reunir de nou companys, amics, col·legues que han i hem anat fresant un mateix camí i amb els quals hem coincidit en un moment o altre de la nostra trajectòria professional.

(...)

Vull finalment agrair la tasca de totes les persones que han participat en l'organització d'aquest acte, i a tots els que avui sou aquí, gràcies per la vostra presència, i moltes felicitats al professor Juli Esteban.